בית אהרן — יואל

בפסוק ושבעתם אותו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים. והענין הוא כי באמת צריך האדם להתבושש בפני הבורא ית"ש ובפרט ישראל עם קרובו מפני שהוא מעוטר במצות בפאות ובזקן ובשאר מצות עשה. אך מה זה גרם השכחה. כי הזכירה נמשך מהמוח וכתוב אצל הברית כמו וזכרתי את בריתי. וזה הברית לא ניתן רק לישראל כמ"ש וכרות עמו הברית. גם כתוב אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק כו' לישראל ברית עולם וזה אי אפשר שיהיה נכרי שומר הברית. והנה מי שקלקל הברית ולא שמרו כראוי מזה נמשך לו השכחה ואם רוצה לתקן מה שקלקל בברית ובראי' כי זה בלא זה אי אפשר. והראי' זו היא דבר שעושה רושם בהמוח שלו או מניח רשימה בדבר שמסתכל בו. והראיה מבת היענה. ובהתרשם במוחו אזי הדבר הרע מונח אצלו מלמטה למעלה. וכשמניח הרשימה זהו מלמעלה למטה. ומזה הטעם כתיב ולא תחנם אפילו בלא דבר עבירה רק בהלכות דרך ארץ מה ששייך לבריאת העולם. כגון מלאכה חרישה וקצירה ג"כ יש איסור לא תחנם מפני הטעם שמדביק את עין שכלו הקדוש היינו המוח והזכרון עם דבר שהוא מובדל כמו שכתוב ואבדיל אתכם מן העמים. ומכש"כ דבר איסור רח"ל. אך כשהוא רוצה לתקן את הרשימות אזי ידע נאמנה דלית אתר פנוי מיניה וממשיך בהמקום ההוא הש"י אף שהוא דבר רע זה הבטחה שיש לנו שמלכותו בכל משלה ובאמת לית אתר פנוי מיניה אזי נפרד הרע והטוב בעיניו יעשה. ועי"ז ימשיך עליו בריתו דהיינו שיהיה דבוק בו ית"ש ויקבל עליו עול מלכותו וזה נקרא אות. מפני שאות הוא בצבא שלו. ועי"ז יומשך לו מוח הזכרון וזה ושבעתם א"ו"ת"ו דהיינו התקשרות שלו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים: